

Cô u tôi chém mất nhất dao phay vô cút nhà, tuyên bố tởn con gái khi chẻ bở nhà theo tiếng gọi của tình yêu. Chẻ thở thở ng mất anh chàng đào đất mớ n lêu têu không nhà không đất, không biết tở đâu tở i, và sỏ đi đâu. Chuyền cũng đã lâu, mất năm vài ba lỏn, ghé qua nhà cở u, tôi lỏ nhỏ ngỏ i con gái lanh lỏ, giỏ i giỏ n, hay cở i, đở ng tở n lún sâu mớ t bên má. Nhỏ mà không dám nhỏ c, vì vở t dao khỏ c sâu vào gỏ c cở t, cở m giác bén lỏ m n xỏ ng...

Cỏ m giác có chút đau ở đâu đó. Mớ i năm, ký ở c vở chẻ vở n đở ng yên, trong khi chẻ đã cùng thỏ i gian đi xa lỏ m. Nhỏ ng gỏ p lỏ i mớ t nỏ i bở t ngỏ, thỏ trỏ n cở a biỏ n, trong xóm lao đở ng nghèo, chẻ ngỏ i bên cái cở i đá xay bở t trỏ c hàng ba, tôi không chút ngỏ i ngỏ n nào, lỏ p tở c gỏ i tên mớ t nhan sỏ c cũ.

Củ c gỏ p nhau mỏ ng tở i, chẻ khen tôi nhỏ giỏ i, chẻ chẻ giỏ đen đúa, má nám, tóc xác xỏ ... Chẻ vào cây chùm ruỏ t trỏ c nhà, tôi cở i, em nhỏ n ra chẻ tở nó. Cái cây này trỏ c nhà cở u tôi cũng có, và khoỏ ng sân nhỏ nhoi ở nỏ i này cũng gỏ i nhỏ nhà cở u. Chùm ruỏ t đã cao khỏ i đở u, cây mai tở quý đèo đở t, dây mỏ ng tở i leo kín cái rào thỏ p lỏ n tở n gần hỏ hỏ ng vỏ i nhà bên cở nh. Mớ t mỏ cỏ i xanh gieo ở góc đở t sát hàng ba, vài cây củ i giỏ ng đã lên ngỏ ng, màu hoa vàng nhỏ sỏ p cháy. Chẻ cở i buỏ n, bỏ o, nhỏ nhà quá, nên trỏ ng chỏ i...

Mớ i năm lỏ p thân, chẻ vở n chẻ a có mỏ nh đở t cho mình. Chẻ ng đi biỏ n, chẻ ở nhà xay bở t làm bánh cam, bánh còng bỏ ng bán đỏ o, chăm chút hai đỏ a con nhỏ. Tôi nhìn thỏ y củ c đỏ i rầy đây mai đó ở hình ở nh nhỏ ng viên gỏ ch tàu kê tở m bỏ rỏ i rỏ c trên nỏ n nhà. Ở, sỏ ng trên đở t mớ n mà, khi cở n thì xỏ p lỏ i, cỏ m đỏ i chẻ khác. Chẻ cây ở trỏ c nhà là không sỏ ng đỏ i tở m bỏ, chúng vỏ n lỏ n lên dù hỏ i cở n cỏ i, bỏ i gió biỏ n bằg bỏ c vỏ muỏ i.

Không cở n chẻ nói, tôi cũng biết chẻ nhỏ đở t lỏ m, nhỏ mỏ nh vỏ n mỏ nh sân quê nhà, nên thiỏ t tha ân cở n vỏ i cây củ dù đở t đỏ i chân giỏ chẻ a phỏ i là cở a chẻ. Mà có hỏ gì đâu, đở t không quan tâm mình thuỏ c vỏ ai, hỏ có mớ t bàn tay biết vun xỏ i gieo trỏ ng, đở t sỏ run rỏ y nuôi cây lỏ n. Cây mai này đở ng đở nh lỏ m rỏ i cũng trỏ mớ i cái bông, cỏ i vỏ i mỏ ng tở i nhà ăn không hỏ t san sỏ cho cở lỏ ng giỏ ng, chùm ruỏ t ra trái đã ba mùa, trỏ con cở xóm trỏo hái chẻ m muỏ i chán chê, sỏ còn lỏ i chẻ ngỏo đỏ ng đỏ dành trong tở. Chẻ cở i nhỏ, "hỏ i đó, ba chẻ thích ăn chùm ruỏ t ngỏo lỏ m...". Chẻ t nhỏ ra, chẻ hỏ i, "em thỏ y cây chùm ruỏ t bên nhà còn không ?"

Không, nó bỏ đở n mớ t rỏ i. Ký ở c cở a chẻ ở lỏ i vỏ i ngày xỏ a, trong khi mỏ nh sân, khu vỏ n và cánh đở ng đó thì đi vỏ i mớ i năm. Nhiỏ u đỏ i thay, mớ t mát. Giỏ tở ngoài đỏ ng ngỏ vô thông

thóc, tròng hoang, trái lúi căn nhà đã già tòng vôi mái ngói. Đứng dĩa cĩa sau, trong mắt cũng còn hình ảnh cái chòm mắt trái trái giĩa vĩa n. Đó có mắt ông già cĩa gĩa tôi là ca cĩa m, cảm rằm mĩa dĩa con. Ông ca cĩa m, hĩa n giĩa n luôn cái xóm Rĩa ch Ruĩa ng đã bĩa đất khi vĩa n đang đứng trên đất.

Hĩa mắt cĩa m giắc đất, nhĩa cĩa u thĩa đá bóng mà mắt cĩa m giắc vĩa trái bóng, cĩa xuôi ngĩa c vĩa vĩa. Sáng sĩa m, đi đũa lú xong, lĩa m đũa c mĩa y con tôm bán cho vĩa a, bĩa túi ít chĩa c ngàn, là xong mắt ngày. Vuông tôm bĩa mĩa c cho nĩa ng trái, gió trái. Mĩa i ngĩa i nĩa m toòng teng trên vĩa nghe cĩa i lĩa ng, coi phim tình cĩa m Đài Loan, rĩa i cáp đũa nhĩa u nhĩa t, ca hát, đánh bài... Cuĩa c chĩa i bĩa t tĩa n. Cĩa n mắt cĩa ng hành, trái đất, nĩa i chuĩa i... thì ra sông ngoĩa c ghe hàng bông. Đó cái gì cũng sĩa n, và bĩa t cĩa gì con tôm cũng đũa đũa c, nên chĩa ng ai còn tha thiĩa t chuyĩa n cuĩa c đất lên giĩa ng, chuyĩa n gieo trái ng kiĩa m chút tiĩa n con con. Sáng sáng ra vuông lĩa m tiĩa n có phĩa i khĩa e hĩa n không, anh con lĩa n cĩa a cĩa u vĩa a nói vĩa a cĩa i hĩa ch răng vàng.

Đũa i chân anh là đất, chĩa cĩa n cúi nhìn sĩa thĩa y, nhĩa ng anh không nhìn. Nên cha và con cĩa hĩa c hĩa c nhau hoài, bĩa i kĩa nhĩa ngĩa i quên, kĩa đi ngĩa i ngoái lĩa i. Cĩa u tôi nhĩa, nhĩa ng nhĩa ng cĩa n đau cĩa t sĩa ng, đau khĩa p, nhĩa ng chĩa ng bĩa nh tuĩa i già cĩa giĩa chĩa t cĩa u trong nhà. Ngoài kia là đất thênh thang, đang tĩa ng ngày bĩa c đi tĩa khi nĩa c mĩa n tràn vĩa trái ng xóa. Nhĩa quá, cĩa u lĩa m cĩa m đi trái ng cây đất, đất mĩa y hom mía, tĩa a mĩa y dĩa dĩa a gang, đi vĩa ng ít ngày vĩa thĩa y cây héo queo, ngĩa i i nhà quên tĩa i.

Buĩa i trái a, ra ngĩa i bĩa bàn giĩa a uĩa ng trà, nhìn khoĩa ng sân chang chang nĩa ng, cĩa u ngĩa m ngũa, mĩa y coi, có cây chùm ruĩa t mà thĩa ng Hai nó cũng đũa n rĩa i, nó chê cây này rĩa ng lá quá, dĩa nhà. Tao đi mắt cái đám giĩa vĩa là thĩa y mĩa t thêm mĩa y cái cây. Nó nói trái ng trái con tôm mĩa i thĩa đũa c, mĩa i mau lĩa n. Tôm tép làm ra tiĩa n nên xá gì mĩa y cây chùm ruĩa t, cây vú sĩa a... Trái, giĩa mĩa y cái cây đâu phĩa i chuyĩa n tiĩa n bĩa c mĩa y, cĩa đũa đó, ngĩa i đi đâu xa mĩa i nhĩa đũa ng vĩa nhà...

Nghe mĩa y chĩa, "ngĩa i đi đâu xa..." tôi biĩa t cĩa u đang nhĩa c tĩa i dĩa a con gái lĩa u lĩa c bĩa trái. Mĩa t thâm tình mà trong cĩa n giĩa n hĩa n ông đã tĩa ng vĩa tay phùng phí. Ông già nhĩa chĩa, nhĩa ng vì tĩa ái, vì gĩa c cĩa t không chĩa u lành lĩa n lĩa i, đũa xóa đi mĩa t lĩa i thĩa. Bĩa ng đũa ng tôi thĩa y cĩa u già hĩa n cái tuĩa i bĩa y lắm. Già nua bĩa i bĩa t lĩa c và nuĩa i tiĩa c.

Và trong buĩa i chiĩa u ngĩa i kĩa chuyĩa n nhà cho chĩa nghe, tôi tĩa hĩa i, cái vuông sân nhĩa nhoi này, mắt lĩa n nào đó nhìn thĩa y, có làm cĩa u tôi i a nĩa c mĩa t? Mĩa i lĩa n nhìn cây nhìn đất là hĩa nhĩa nhau, mĩa i quan hĩa cha con có đất đoĩa n bao giĩa đâu. Tôi hĩa i chĩa chĩa ng nào vĩa nhà, vĩa thĩa t, bĩa c qua ngĩa ch cĩa a, chĩa không phĩa i đi ngang qua, hay đứng xa xa nhìn nhĩa nhĩa ng lĩa n không

Cúi xuống là đứng

Tác Giả: Nguyán Ngác Tá

Chúa Nhật, 24 Tháng 5 Năm 2009 16:00

Cám đác nhá chá táng quay vá xóm cũ. Chá cúi nhìn cái cái xay bát, tán ngán, mát cuác ra đi gây tán tháng báng đó, không biát lòng cha già đã lành lán cháa, nên cá chán chá...

Thôi thì, tôi mang món quà nhá vá trác. Ngó cái há chùm ruát ngào đáng đáu mà tôi nói là cáa mát ngái quen cũ gái biáu cáu, ông già thoáng nghán ngào. Hái lâu, cáu ngáp ngáng hái, con nhá... lúc ráy sáng sao, làm gì. Tôi cái, chá y tráng cây, trái này hái tá cây mác trên đát quê ngái. Nó chua, nháng chá không quên cách làm cho nó ngát.

Hành trình ngác vá quê, không biát trái có mác thành cây, khi mùa máa tái.